

Dødsfare, som om der bestandig var Magter, der kunde falde paa at drage os ind i Krigen, og som der skulde denne Tryllekvist eller, som jeg udtrykte mig, en særlig Statsmandskløg til for at redde os fra. Nej, det er der slet ikke. I denne Forbindelse sagde jeg spøgende, at man kunde heller ikke antage, at det var lüter Bernstorffer eller Griffenfelder, der sad ved Roret, hverken her eller i andre neutrale Lande. Det behøvedes heller ikke i denne Sammenhæng, men naturligvis behøvedes der Klogskab og Agtpaaivenhed for at røgte det vigtige Hverv, den danske Udenrigsminister har, særlig med Hensyn til Import- og Eksportforholdene og alle de talrige Ting, som Udenrigsministeren gentagne Gange har gjort os Rede for her i Tinget.

Naar en saa uskyldig og saa selvfølgelig, men lad mig tilføje ogsaa saa nyttig Udtalelse bliver lagt for Had her i Tinget paa den Maade, det er sket, maa det være, fordi der er en vis abnorm Sindsstemning hos forskellige ærede Medlemmer, og det er karakteristisk, at den mest højlydte Forargelse kommer fra ærede Medlemmer af det socialdemokratiske Parti. Det er alle bekendt, hvilken mægtig Rolle det socialdemokratiske Parti spiller indenfor Regeringspartierne, og hvorledes det i mangfoldige Tilfælde egentlig er det, der siger, hvor Skabet skal staa. Det ligger i Forholdene, og det er ikke noget at undre sig over, men da der altid skal være en vis Deling af Goderne her i Verden, tænker jeg mig, at det ærede Socialdemokrati har ment: vel er det i sin Orden, at vi har Magten, men Regeringen maa ogsaa have noget, og saa skal den have en ubegrænset Mængde Virak, og medens man nyder Magten, omgiver man Regeringen med Virakdunster, og de, som siger et nøgternt Ord, som ikke er Virak, men for øvrigt heller ikke er Angreb, er nogle slette Mennesker, som man i høj Grad maa være paa sin Post overfor.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne en Udtalelse, hvor det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) var stærkt fremme, det var hans begejstrede Skildring af Socialismens Sejrsløb. Jeg skal nu ikke gaa nærmere ind hverken paa hans Udtalelser eller paa Udtalelser, der er fremkommet i noget lignende Retning, idet flere af mine Partifæller, der har haft Ordet i den forløbne Uge, har taget disse Ting op, og jeg ønsker ikke at gentage noget, der allerede er sagt. Der var imidlertid i det ærede Medlems begejstrede Lovprisninger en mor-

som Enkelthed, og det var hans Paavisning af, hvordan vi mere og mere nærmer os det tusindaarige Rige i socialdemokratisk Forstand, det var saa udmærket, sagde det ærede Medlem, „vi har jo allerede faaet rationeret Brød paa den Maade, at Gehejmeetatsraad Glückstadt og Arbejdsmand Peter Nielsen paa Skævinge Mark faar tildelt nøjagtig det samme Kvantum Brød, det samme Kvantum Sukker og om faa Dage antagelig ogsaa det samme Kvantum Fædtstoffer. Paa den Maade lykkes det efterhaanden til en vis Grad at kappe Hovedet af de Udskejelser, de mere velhavende kan tillade sig“ — Gehejmeetatsraad Glückstadts Udskejelser i Retning af Rugbrød og Franskbrød! Og „efterhaanden som den Udvikling foregaar, kan det blive en forholdsvis problematisk Fornøjelse at være velhavende, for de velhavende vil efterhaanden ikke have stort andet tilbage end den ganske kapitalistiske Fornøjelse at gaa op i Banken og tælle deres Obligationer og Værdipapirer, klippe Kuponer af paa den rigtige Dag og derefter atter forøge Beholdningen med Renter“ o. s. v. Det ærede Medlem er overordentlig nøjsom, naar han ser en Tilnærmelse til det tusindaarige Rige i dette, at Etatsraad Glückstadt er sat paa Ration med Hensyn til Franskbrød og Rugbrød og enkelte andre Ting.

Nej, der er et Medlem af den høje Regering, som har talt mere sandt om de Forhold, der udvikler sig under Krigen, og denne Udtalelse gaar ikke i den Retning, at Ligheden mellem Gehejmeetatsraad Glückstadt og Arbejdsmand Peter Nielsen paa Skævinge Mark bliver større og større, den gaar i den modsatte Retning, for saa godt som hver Dag, der gaar, bliver Afstanden større og større, thi Arbejdsmand Peter Nielsen paa Skævinge Mark faar det haardere og haardere, alt som Dyrtiden stiger. I et andet Afsnit i sin Tale, som ikke staar i bedste Samklang med det første, paaviste det ærede Medlem, hvilke kolossale Prisstigninger der var, det var noget uhyre. Det ærede Medlem nævnede, at Havregryn er steget med 300 pCt., Kartoffelmel med 600 pCt., Petroleum med 460 pCt., Kul med 700 pCt. og Kokes med 600 pCt., Fodtøj og Klæder med 100 pCt. Det gaar altsammen ud over Arbejdsmand Peter Nielsen, men jeg tror ikke, det gaar saa syndeligt ud over Gehejmeetatsraad Glückstadt. Med Hensyn til det Spørgsmaal vil jeg tillade mig at holde mig til, hvad Konseilspræsidenten — den Minister, jeg før henlydte til — en Gang rigtigt sagde, at det